

OLAV WILLADSEN

ADVOKAT møderet for Højesteret

Retsudvalget
REU alm. del - Bilag 257
Offentlig

Tunnelvej 7
2600 Glostrup
Danmark
Telefon: 43 63 26 54
International: + 45 43 63 26 54
Bedst mellem 13 og 15
Træffetid:
Efter aftale
Giro: 4 37 87 76

Folketingets retsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dato:

Sag:
5. januar 2005

skat 2001

Vedr.: justitsministerens besvarelse af henvendelser fra borgere.

Den 28. september 2004 skrev jeg til justitsministeren og spurgte om en række forhold og bad om et møde med hende.

Den 8. december 2004 rykkede jeg, da jeg intet havde hørt.

G.d. ringede Lisette Castillo fra Civilstyrelsen til mig, og jeg fik fat i hende i dag.

Hun oplyste,

at ministeren ikke ville besvare mine henvendelser, at ministeren ikke ville tage noget møde med mig, og at jeg kunne få et møde med Styrelsen, hvilket måtte antages ikke at føre til nogen ændring af afgørelsen.

Tilsvarende svar har jeg modtaget gentagne gange i de senere år, når jeg har ønsket at forelægge en afgørelse for justitsministeren.

Kort sagt:

Det er ikke muligt for borgerne at få justitsministeren i tale og forelægge forhold, som hendes underordnede efter borgerens mening har gjort forkert.

Her har hun end ikke besvaret breve stilet til hende, men overladt det til dem, der er kritiseret, at besvare klager over egne afgørelser.

Den konkrete sag er nok lille, men typisk for systemet.
Den drejer sig billedligt talt om, hvorvidt medmenneskelighed står over myndigheds-bekvemhed, eller om skatten efter ministerens mening er det højeste her i livet ?

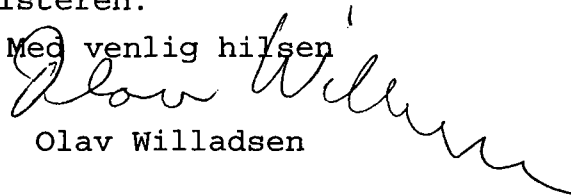
Det sidste tyder hendes ikke-reaktion på, selv om jeg stadig håber, at det ikke er tilfældet, så medmenneskelighed ikke kun er i kurs i TV-kameraernes fokus.

For god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at der er en ombudsmandsundersøgelse i gang om sagsbehandlingen i styrelsen om de forhold, hvor jeg gerne havde talt med ministeren.

Jeg ville værdsætte, om De kunne få ministeren i tale og få hende til at svare, når borgerne ikke kan.

Jeg vedlægger kopi af mine breve af den 28. september og 8. december 2004 til ministeren.

Med venlig hilsen

Olav Willadsen

OLAV WILLADSEN

ADVOKAT møderet for Højesteret

Justitsminister Lene Espersen
Slotsholmgade 10
1216 København K

Tunnelvej 7
2600 Glostrup
Danmark
Telefon: 43 63 26 54
International: + 45 43 63 26 54
Bedst mellem 13 og 15
Træffetid:
Efter aftale
Giro: 4 37 87 76

Dato:

28. september 2004

skat 2001

Vedr.: civilretsdirektoratets behandling af fri processager

Hermed skal jeg anmode om et møde med Dem i 04-110-02384
afgjort af civilretsdirektoratet den 31. marts 2004 og
statsamtets af 5/12 2003.

Jeg beder Dem vurdere, om de afslag opfylder reglerne, idet der
tilsyneladende er en ulovhjemlet praksis om ikke at bevilge fri
proces til små, men principielle sager, hvor ansøger opfylder de
økonomiske betingelser.

Jeg vil herudover pege på følgende:

1. Direktoratet afviser ikke, at sagen kan vindes.
Man henviser udelukkende til sagens størrelse.

2. Sagens nødvendighed skyldes sagsøgtes tag-selv disposition.
Det var således ikke sagsøgeren, der ville starte en sag om
3000 kr., men sagsøgte (det offentlige), der bare tog pengene fra
sagsøgers overskydende skat uden at spørge først.

Hvis det offentlige hindrer fri proces om sager om mindre beløb,
som det offentlige med urette har tilegnet sig (som i ambi-
sagerne) krænkes retsbevidstheden, for da vil alle små beløb være
lovligt bytte for offentlige myndigheder, idet borgerne så selv må
finansiere retssager om det.

Man sætter derved alt i samfundet i penge og siger, at vigtigt er kun store pengebeløb.

Det åbner for den lille mal-administration om de små beløb, som som er den sikre vej til den store mal-administration, på samme måde som den lille korrupsion åbner for den større, når man ser, at det gik godt med den lille.

Derfor er der absolut rimelig grund til at føre proces om dette tag-selv beløb.

3. Der er ingen retspraksis på området, selv om der f.s.v.a. henstand end ikke er nogen offentlig klagemulighed.

Det er en ren en-instans forvaltning - og uden domstolskontrol, da folk vægrer sig ved at bruge flere tusinde kroner på at få omgjort en afgørelse, være sig nok så forkert, når de heller ikke kan få fri proces.

Der savnes således effektive retsmidler jfr. EMRK art 13.

4. Sagen er nok lille for den enkelte skatteyder, men af stor betydning for det offentlige, idet det årlige provenu ved denne slags forhøjelser den 1. december 1995 af skatteminister Carsten Koch i Folketinget (FT 1995/96 Tillæg A s. 2571) oplystes til 50 mio kr.

Der er således ikke tale om en små-sag, men som en sag af væsentlig - også økonomisk - betydning.

5. Der er ikke fremlagt oplysninger om, at praksis i landet er ens.

Tværtimod har sagsøgeren påvist både forskellig praksis i forskellige kommuner ved samme persons sygdomstilfælde og en kraftigt skærpelse af Glostrups praksis gennem de seneste år uden nogen lovgivningsændring.

6. Sagen giver indtrykket af, at samfundet mener, at ved valget mellem at yde omsorg for gamle, syge medborgere og at aflevere selvangivelsen til tiden, så er selvangivelsen naturligvis det vigtigste, idet det er hele skatte-statens fundament, hvor jeg gerne hører Deres vurdering - om De også mener, at selvangivelses aflevering er det vigtigste ?

Med venlig hilsen

Olav Willadsen

OLAV WILLADSEN

ADVOKAT møderet for Højesteret

Tunnelvej 7
2600 Glostrup
Danmark

Telefon: 43 63 26 54
International: + 45 43 63 26 54
Bedst mellem 13 og 15

Træffetid:
Efter aftale

Giro: 4 37 87 76

Justitsminister Lene Espersen
Slotsholmgade 10
1216 København K

Dato:

8. december 2004

skat 2001

Vedr.: civilretsdirektoratets behandling af fri processager

Den 28. september 2004 skrev jeg til Dem og anmodede om et møde med Dem specielt i 04-110-02384.

Det forundrer mig, at jeg intet har hørt fra Dem, da jeg gerne ser mødet aftalt i den nærmere fremtid.

Der er tale om en sag, hvor Deres embedsmænd både i statsamt og civilstyrelse direkte modarbejder de folk, der tager sig af deres gamle slægtninge, idet man sætter skatteadministrationens bekvemhed og firkantede regler over kærlighed og hensyntagen til ældre medborgere - og tror at domstolene også vil det.

Det er ikke en sag om pligten til betaling af den skat, som loven bestemmer, idet der i den konkrete sag ville - og rent faktisk skete - tilbagebetaling af skat, da selvangivelsen kom ind.

Klagen til Dem drejer sig kort om, hvilke værdier DE og DERES ministerium lægger vægt på:

Er det skattestaten, hvor det højeste i livet er at betale skat, eller er det kærlighed og hensyntagen til vore gamle ?

Måtte jeg høre fra Dem i den nærmere fremtid ?

Med venlig hilsen

Olav Willadsen